

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Csp/205/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6616216547
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2018:6616216547.8

Uznesenie

Okresný súd Lučenec sudkyňou JUDr. Evou Triznovou v spore žalobcu: B. S., C.. XX.XX.XXXX, D. S. M. XX, XXX XX R., štátna občianka SR, zastúpený: JUDr. Andrej Cifra, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému: Provident Financial, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava 2, IČO: 35 805 731, zastúpený: De minimis, spol. s r.o., advokátska kancelária so sídlom Lovinského 2, 811 04 Bratislava, IČO: 36 868 949 o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 125,95 eur s príslušenstvom, o určenie, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX sú pre neprijateľnosť neplatné, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý pre účely zabezpečenia budúceho výkonu rozhodnutia vo vzťahu k žalobcovi uložiť do úschovy na Okresnom súde Lučenec peňažnú sumu 383,28 Eur do 7 dní od doručenia tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podala na Okresnom súde Lučenec dňa 30.12.2016 žalobu, v ktorej sa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 125,95 Eur s príslušenstvom. Uviedla, že uzatvorila so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ňou súvisiacu zmluvu o doplnkovej službe, od ktorých odvodzuje svoj nárok. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere je nutné považovať za absolútne neplatný právny úkon. Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial s.r.o. Zmluvu spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovaný žalobkyni úver vo výške 360,-Eur. Súčasne žalobkyňa uzatvorila so žalovaným súvisiacu Zmluvu o zabezpečení splátok úveru spočívajúcu v preberaní peňažnej hotovosti žalovaného od žalobkyni na účely úhrady splátok spotrebiteľského úveru, (ďalej len ako „Zmluva o doplnkovej službe“). Na základe Zmluvy o doplnkovej službe sa žalovaný zaviazal, že žalobkyni bude za odmenu pravidelne poskytovať službu spočívajúcu v preberaní finančnej hotovosti, ktorá je určená na úhradu splátok spotrebiteľského úveru. Zmluva o doplnkovej službe má k Zmluve o spotrebiteľskom úvere akcesorickú povahu, aj keď je táto zmluva uzatvorená na osobitnej listine. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby dojednanie o spoplatnení hotovostného inkasovania splátok bolo zahrnuté priamo v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa žalobkyni žalovaný práve takýmto spôsobom obchádzal zákon tým, že dojednal osobitnú zmluvu, hoci poplatok za hotovostné inkasovanie splátok nevyberal osobitne, ale zahrnul ho do splátky úveru. Odplata za doplnkovú službu, ktorá bola predmetom Zmluvy o doplnkovej službe bola percentuálne vo výške 51,50% z istiny poskytnutého úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a s ním súvisiaca Zmluva o doplnkovej službe by sa mali posudzovať ako jeden celok. Akcesorický charakter Zmluvy o doplnkovej službe k Zmluve o spotrebiteľskom úvere možno priamo dovodiť z bodu 1.1 priloženej Zmluvy o doplnkovej službe, v ktorých sa uvádza totožné dojednanie. Zmluva o doplnkovej službe nie je samostatne označená číslom, ale priamo odkazuje na číslo konkrétnej zmluvy, ku ktorej sa viaže.

2. Žalobca ďalej poukázal na tú skutočnosť, že Zmluva o doplnkovej službe bola nevyhnutnou podmienkou na uzatvorenie Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je nelogické, aby žalobkyňa z vlastnej vôle pristupovala a požadovala uzatvorenie Zmluvy o doplnkovej službe, čím sa poskytnutý úver predraží, pretože musí platiť odmenu obchodnému zástupcovi za to, že bude preberať splátky úveru v jej domácnosti. Uvedená služba nebola dojednaná individuálne na žiadosť žalobkyne, ale bola podmienkou poskytnutia úveru. Žalovaný v Zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvádza RPMN vo výške 69,48%, pričom skutočná RPMN po započítaní odplaty zo Zmluvy o doplnkovej službe je niekoľkonásobne vyššia. V skutočnosti zaplatí za úver 76,65% odplatu zo sumy poskytnutého úveru.

3. Zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky neobsahuje náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a súčasne v nej sú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený konkrétny dátum, predstavujúci termín konečnej splatnosti úveru. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje len údaj týkajúci sa počtu splátok. V Zmluve absentuje aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalobkyňa v žalobe zdôraznila, že v rámci samotného textu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je špecifikované, aký predmet plnenia je ponúkaný spotrebiteľovi za platbu poplatku za garantovanú službu. Z dôvodu neurčitosti a absencie skutočného protiplnenia pre spotrebiteľa je možné opodstatnene považovať poplatok za neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže dojednaním „iluzórneho“ poplatku došlo k prehĺbeniu nerovnováhy medzi dodávateľom a spotrebiteľom v predmetnom úverovom vzťahu. Žalovaný protiplnenie za poskytnutie úveru rozložil na tri sumy a to na : zdanlivo primeraný úrok, poplatok za garantovanú službu, poplatok za výber splátok úveru. Žalovaný spotrebiteľské práva žalobcu porušil tým, že v Zmluve použil neprijateľné zmluvné podmienky a nekalé obchodné praktiky, keď obchodný zástupca poskytnutie úveru podmienil uzatvorením Zmluvy o doplnkovej službe, v Zmluve o úvere neuviedol skutočné RPMN. Keďže Zmluva o spotrebiteľskom úvere je absolútne neplatný právny úkon, žalovaný mal nárok len na sumu, ktorá bola žalobkyňi reálne poskytnutá. Finančné prostriedky, ktoré prijal nad rámec skutočne poskytnutých finančných prostriedkov je potrebné považovať za bezdôvodné obohatenie, pretože finančné prostriedky žalovaný získal bez právneho titulu.

5. Žalobkyňi na základe Zmluvy o úvere bola poskytnutá suma vo výške 360,-Eur. Žalovanému zaplatila 485,95Eur , takže žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 125,95 Eur.

6. Predžalobnou výzvou zo dňa 20.12.2016 vyzvala žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy do 27.12.2016. Žalovaný bezdôvodné obohatenie nevydal, takže je dôvodné, aby počnúc od 28.12.2016, kedy sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu voči žalobkyňi zaplatil zákonné úroky z omeškania.

7. O žalobe žalobkyne súd rozhodol rozsudkom zo dňa 15.12.2017 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 125,95 Eur s príslušenstvom. Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný.

8. Dňa 06.03.2018 žalobkyňa doručila tunajšiemu súdu návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalovaný ako subjekt dlhodobo pôsiaci na slovenskom finančnom trhu prestal od 18.12.2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017, žalovaný iné podnikateľské činnosti reálne nevykonáva. V dôsledku obmedzenia podnikateľských činností bolo počas roku 2016 zatvorených 5 regionálnych pobočiek a ku dňu 31.12.2016 fungovalo už iba 6 pobočiek. Žalobca ďalej poukazuje na to, že žalovaný rozpustil sieť svojich obchodných zástupcov a počet zamestnancov žalovaného naďalej neustále a výrazne klesá. Počet zamestnancov v roku 2016 mal byť 10 až 19 (<<https://www.finstat.sk/35805731>>). Žalovaný vykazoval v roku 2016 záporné vlastné imanie vo výške mínus 16.205,010 Eur. Základné imanie žalovanej spoločnosti zapísané v obchodnom registri je pritom iba 6.155.812,56 Eur.

9. Žalovaný hromadne postupuje pohľadávky voči svojim klientom už na iné subjekty (predovšetkým v prospech skupiny KRUK) z čoho je zrejmé, že má záujem postupne úplne odísť zo slovenského trhu; za účelom odchodu sa žalovaný samozrejme potrebuje zbaviť svojho majetku, ktorý je tvorený najmä pohľadávkami voči tretím osobám - klientom žalovaného. Uvedené je zrejmé aj z toho, že žalovaný

prestal vykonávať svoju hlavnú podnikateľskú činnosť, a teda nemá dôvod, aby ďalej na slovenskom trhu zotrval (keďže jeho zotrvaním by boli spojené len ďalšie náklady).

10. V súčasnosti žalovaný nevlastní žiaden majetok, na ktorý by žalobca mohol efektívne zriadiť záložné právo, preto účel sledovaný týmto návrhom nie je možné dosiahnuť prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Majetkom žalovaného sú výlučne iba finančné prostriedky resp. neurčité pohľadávky voči neurčitým klientom, ktoré žalovaný systematicky odpredáva.

11. Dôležitou skutočnosťou je tiež to, že žalovaný má viacero (stovky, resp. tisíce) splatných záväzkov voči svojim klientom, ktorí preplatili svoje úvery (ktoré sa z dôvodu nezákonnosti v zmysle zákona považujú za bezúročné a bez poplatkov) a na ktorých sa bezdôvodne obohatil. Žalovaný si je dobre vedomý tejto skutočnosti a aj z tohto dôvodu a za účelom minimalizácie náhrad sa pravdepodobne rozhodol postupovať tak, ako je uvedené na webovej stránke žalovaného.

12. Vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie je zrejماً existencia neodkladnej potreby žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby žalovanému bola súdnym rozhodnutím uložená povinnosť zložiť peňažnú sumu do úschovy na príslušnom súde vo výške 383,28 Eur; Bezdôvodné obohatenie činí 125,95 Eur s úrokom s omeškania 5 % ročne za obdobie od 12.01.2017 do zaplataenia, úroky ku dňu 06.03.2018 činia 7,21 Eur, trovy právneho zastúpenia činia ku dňu 06.03.2018 250,12 Eur.

13. V tejto súvislosti žalobca poukázal na to, že pohľadávka žalobcu v tejto veci je absolútne zrejماً a je odôvodnená závažnými, opakovanými porušeniami zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa nachádzajú v zmluve uzatvorenej medzi žalobcom (ako dlžníkom) a žalovaným (ako veriteľom); nedostatky úverovej zmluvy sú podrobne rozobraté v samotnom žalobnom návrhu, a to: neplatné určenie poplatkov, absencia povinných náležitostí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru vyplývajúceho z predmetnej úverovej zmluvy a neplatnosť Zmluvy o poskytnutí doplnkovej služby. S poukazom na vyššie uvedené preto tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 9Csp/205/2016-199 zo dňa 15.12.2017 tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 125,95 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 125,95 Eur od 12.01.2017 do zaplataenia, a súd priznal žalobcovi náhradu trov sporu v rozsahu 100%. Je len otázkou času kedy nadobudne právoplatnosť rozhodnutie na základe ktorého bude žalovaný povinný uhradiť na účet žalobcu uplatnenú výšku pohľadávky, príslušenstvo a trovy konania.

14. Žalovaný má vedomosť o tom, že by mal žalobcovi uhradiť na účet pohľadávku predstavujúcu bezdôvodné obohatenie (rovnako ako aj stovkám ďalších osôb), avšak plniť odmieta a pokúša sa čo najviac oddialiť právoplatnosť súdnych rozhodnutí, ktoré by tretím osobám priznávali voči žalovanému akékoľvek nároky.

15. Vzhľadom k tomu, že u žalovaného prebieha riadený proces, ktorý typicky sprevádza ukončenie podnikateľských aktivít obchodných spoločností a jeho úkony smerujú ku zbavovaniu, resp. k odpredaju jeho majetku a následnému ukončeniu podnikania hrozí, že bez nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, výkon súdneho rozhodnutia formou exekúcie o uloženie povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu (pohľadávku) bude ohrozený (čím je daná podmienka potreby neodkladnej úpravy pomerov).

16. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca odôvodnil ustanovením § 324 a ustanovením § 325 ods. 2 písm. b/ Civilného sporového poriadku.

17. Žalobca uviedol, že dôvody, pre ktoré by v tejto veci mal súd nariadiť neodkladné opatrenia sú:
- žalobca predložil v konaní dôkazy a argumenty, ktoré osvedčujú existenciu právneho vzťahu medzi sporovými stranami a súčasne osvedčujú skutočnosti odôvodňujúce obavu z ohrozenia exekúcie,
- uloženie požadovanej povinnosti žalovanému bude objektívne dosiahnutá ochrana, ktorej sa žalobca domáha,
- navrhované neodkladné opatrenie obmedzí žalovaného len v primeranom a v nevyhnutnom rozsahu,
- účel uloženej povinnosti nemožno dosiahnuť prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia

18. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Podľa ustanovenia § 325 ods. 1, 2 písm. b/ C.s.p., neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde.

20. Podľa ustanovenia § 329 ods. 2 C.s.p., pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

21. Podľa ustanovenia § 332 ods. 1 C.s.p., neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

22. Z predložených listinných dôkazov žalobcom má súd preukázané, že v dostatočnej miere osvedčil svoj nárok, t. j. preukázal dôvodnosť potreby nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko má obavu, že exekúcia bude ohrozená. Z listinných dôkazov predložených žalobcom má súd preukázané, že žalovaný prestal od 18.12.2015 poskytovať nové úvery a bolo prijaté rozhodnutie o ukončení úverového portfólia v rokoch 2016 a 2017, taktiež vyplýva z výročnej správy žalovanej spoločnosti za rok 2016, že vlastné imanie žalovaného je výrazne v záporných hodnotách a vysoko prevyšuje hodnotu základného imania. Súd poznamenáva, že aj keď nevyplýva z výpisu z obchodného registra, že žalovaný zanikol, z verejne dostupných informácií je známe, že žalovaný obmedzil svoju činnosť, a to tým, že neposkytuje žiadne nové úvery a pôžičky, ďalej tým, že postupne znižuje počet zamestnancov, ale aj rozpustením siete svojich obchodných zástupcov a uvedené skutočnosti môžu vyvolať u žalobcu obavy súvisiace s budúcim výkonom rozhodnutia.

23. Konania žalovaného, ktoré vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobkyňa podrobne rozpísala odôvodňujú dostatočnú obavu, že bude exekúcia ohrozená, preto súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v plnom rozsahu vyhovel.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Podľa ustanovenia § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ustanovenia § 366 C.s.p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa ustanovenia § 389 ods. I C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,
- c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo
- d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.